

De Band

Start kerkdiensten

Voorzichtig willen we in oktober weer starten met de kerkdiensten, leeskring en themacafé en daarbij voldoen aan de RIVM-regels.

Fijn als u zich tevoren opgeeft bij het bestuur, telefoon of e-mail

We blijven thuis als we ons niet goed voelen.

We houden overal anderhalve meter afstand

Er is een welkom, maar we geven geen handen

Bij binnenkomst ontsmetten we de handen
en we vermelden onze naam en telefoonnummer op de lijst

We nemen onze jas mee naar binnen, garderobe wordt niet gebruikt

We lopen naar binnen en gaan zitten op de aangewezen plaats

We zingen niet, maar laten ons raken door het woord

Na de dienst kunnen we even blijven zitten, wij horen graag hoe u
het heeft ervaren

We gaan ook weer één voor één naar buiten

Er is voorlopig geen koffiedrinken

Toilet zo weinig mogelijk gebruiken

Zo gaan we het nu proberen. Na de eerste twee diensten in oktober
zal het bestuur de gang van zaken evalueren.

Contactpuntjes - vieringen

De contactpuntjes krijgen in september hun voortzetting. In oktober zullen we met toepassing van de corona -regels weer vieringen in de kerk organiseren. Voorlopig zal het koffiedrinken vervallen.

6 sept.	De Band
13 sept.	Online viering
20 sept.	Nieuwsbrief
27 sept.	Online viering
4 okt.	Dr. A.P.B. van Meeteren, uitgangscollecte Stichting Vluchteling
11 okt.	Drs. Z. Albada, Gorinchem
18 okt.	Geen dienst. In Sliedrecht ds. H. Hartogsveld
25 okt.	Geen dienst. In Sliedrecht ds. J. de Waard
1 nov.	Herdenking overledenen, Dr. A.P.B. van Meeteren,
8 nov.	Ds. W. Lagrouw, Gouda
15 nov.	Drs. Z. Albada, Gorinchem
22 nov.	Ds. I. Verberk, Giessenburg
29 nov.	Geen dienst. 1 ^e Advent. In Sliedrecht Avondmaal ds. H. Hartogsveld
6 dec.	2 ^e Advent. Dr. A.B.P. van Meeteren, Uitgangscollecte Leger des Heils

Herdenking van de overledenen

In overleg hebben we de herdenking met familie een jaar uitgesteld; daar is simpelweg geen ruimte voor. Wel zullen we binnen onze geloofsgemeenschap de namen noemen van René de Groen, Job Kazen en Co de Kok-Coenraads en hen herdenken.

Bloemendienst

Tel.

4 okt.	mw. J. Blokland	616303
11 okt.	Mw. G. v. d. Graaf-Tromp	613256
1 nov.	Mw. A. Huisman-Dubbelman	630083
8 nov.	Mw. M. v. 't Verlaat-de Bruin	612441
15 nov.	Mw. A. v. Noordenne-van Zuilen	614543
22 nov.	Mw. E. Sluimer-Vervoorn	612475
6 dec.	Mw. C. Versluis-den Hertog	613203
13 dec.	Mw. M.A. de Groen-van den Berg	06-37374559
20 dec.	Mw. T. Keizer -Trapman	612002

Autodienst

4 okt.	dhr. J. Huisman	630083
11 okt.	mw. T. Keizer-Trapman	612002
18 okt.	Mw. M.A. de Groen	06-37374559
25 okt.	dhr. K. Blokland	616303
1 nov.	mw. A. van Noordenne-van Zuilen	06-51296539
8 nov.	dhr. P. van 't Verlaat	612441
15 nov.	mw. T. Keizer-Trapman	612002
22 nov.	dhr. J. Huisman	630083
29 nov.	dhr. K. Blokland	616303
6 dec.	mw. M.A. de Groen	06-37374559

De jongen, de mol, de vos en het paard

Charlie Mackesy

Ik heb zelden zo'n lief, hartverwarmend, troostrijk en tot nadenkend stemmend boekje gelezen als 'De jongen, de mol, de vos en het paard'. Het prentenboek doet een beetje denken aan 'De Tao van Poeh', een sympathiek kijkboek rond Winnie de Poeh, 'de beer met maar een klein beetje verstand'. Ook in 'De jongen, de mol, de vos en het paard' ontmoeten we schattige beestjes en een minstens zo schattig jongetje.

Tekenplezier

De maker van al het moois is Charlie Mackesy. Zijn tekenplezier spat van alle bladzijdes. Maar, net als bij Poeh, zit het geheim in de combinatie van de tekeningen en de eenvoudige maar o zo troostrijke wijsheden die bijna steeds je hart raken. Wat ook bijdraagt is de prachtige vertaling van Arthur Japin.

Het boek heeft een eenvoudige verhaallijn, maar Mackesy schrijft in het begin van het boek dat je op elke pagina in het boek kunt duiken. “Zelf begin ik meestal in het midden.” Op pagina 1 ontmoet een wat eenzaam jongetje een mol die gek is op taartjes. “Ik ben zo klein”, zegt de mol. “Ja”, zegt de jongen, “maar je maakt een groot verschil.”

Samen redden ze een vos die daarna de mol weer redt en ze ontmoeten een paard met een geheim. De mol en het paard strooien met wijsheden, maar nergens wordt het zwaar. Aan de binnenzijde van de kaft staat bladmuziek van de ‘Soldatenmars’ van Robert Schumann en dat geeft de toon in het boek prima aan: ‘Lively and in strict time’, staat boven de notenbalken.

Maar hoe luchtig ook de toon, er staan prachtige uitspraken in. Neem zo’n zin als: “Stel je toch voor hoe wij zouden zijn als we minder bang waren.” Of: “Niks doen met vrienden is nooit zomaar niks doen, hè?”

Binnenkomen

Nog zo’n zinnetje dat kan binnenkomen: “‘Soms’, zegt het paard, ‘is alleen al opstaan en doorgaan moedig en geweldig.’” Of: “‘Wat is het moedigste dat je ooit hebt gezegd?’, vraagt de jongen aan het paard. ‘Help’, antwoordt het paard.”

Ik kan blijven citeren uit het boekje. De vos praat weinig, maar iedereen vindt het heerlijk om hem erbij te hebben. “‘Eerlijk gezegd’, zegt de vos, ‘heb ik vaak het gevoel dat ik niets interessants heb te vertellen.’ ‘Iets eerlijk zeggen is altijd interessant’, zegt het paard.”

“‘We hebben allemaal een reden nodig om door te gaan’, zegt het paard. ‘Wat is de jouwe?’ ‘Jullie drieën’, zegt de vos. ‘Thuiskomen’, zegt de jongen. ‘Taartjes’, zegt de mol.” Gaandeweg ontdekt de

jongen van alles over zichzelf en over thuis. “Thuis is niet altijd een plek, hè?”

En zo maakt het jongetje met zijn drie nieuwe vrienden een tocht door weer en wind, een reis door de wildernis, wat in het boek een beeld is voor het leven zelf. “‘We hebben nog zo ver te gaan’, zucht de jongen. ‘Ja, maar kijk eens hoe ver we zijn gekomen’, zegt het paard.”

Het boekje van Mackesy is vorig jaar verschenen en dit jaar in het Nederlands vertaald. Ik heb de achtste druk, wat al aangeeft dat het

boek een snaar heeft geraakt. Mijn ervaring is dat het het best tot zijn recht komt met een paar plaatjes per keer. Duik onder in de prenten en glimlach om de teksten, zoals deze – vooruit nog eentje dan: “Ik vraag me af of er ook een school is waar je kunt afleren.”

Aries van Meeteren

Illustraties met toestemming overgenomen uit: *De jongen, de mol, de vos en het paard* – Charlie Mackesy/Arthur Japin, KokBoekencentrum Uitgevers 2020.

Contact met de voorganger

Bellen, mailen, appen, sms-en, facebooken, ik ben van alle markten thuis. Maar het liefst kom ik gewoon bij u langs. Dat praat wel zo makkelijk. Maak gerust een afspraak! Ik ben er niet alleen voor bij ziekte, nood en andere calamiteiten. Ook als u wel eens een goed gesprek kunt gebruiken of eens van gedachten wilt wisselen over iets dat u bezig houdt, kom ik graag op de koffie als dit weer mogelijk wordt.

Ik ben bereikbaar op avanmeeteren@kerkmetdebeelden.nl. Wie wil bellen, kan me overdag bereiken op 06-26258184. Gezien mijn overige werkzaamheden kan ik niet beloven dat ik u onmiddellijk uitgebreid te woord kan staan. Maar ik maak graag een afspraak voor een vervolgesprek.

Aries van Meeteren

Aandachtscommissie

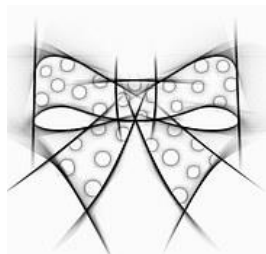
Wij stellen het op prijs dat u opnamen in het ziekenhuis en thuiskomst uit het ziekenhuis meldt aan Liesbeth Kazen (06-8333 4406) of aan Tonny Keizer (0184-612002), zodat wij hieraan aandacht kunnen besteden.

Viering ons 130-jarig jubileum

is uitgesteld tot 26 september 2021.

Verjaardagskalender

Wij feliciteren de jarigen van de komende maanden en wensen hen, ondanks de coronastilte, een fijne dag toe:

28 aug.	Jasper Verdoorn
12 sept.	Bas Verdoorn
27 sept.	Mw. M.H. v.d. Graaf-Tromp
27 sept.	Dhr. J.W. Busé
5 okt.	Dhr. J. den Breejen
11 okt.	Dhr. K. Blokland
3 nov.	Mw. T. Keizer-Trapman
7 nov.	Dhr. G. Langeveld
13 nov.	Dhr. K. Bohré
18 nov.	Dhr. J. Huisman
23 nov.	Mw. J. Verdoorn-Sluijmer
27 nov.	Dhr. C.G. Verdoorn
1 dec.	Dhr. J. van Wingerden
5 dec.	Mw. A. Goedegebuur

Privacy Statement

Ons privacy statement staat op onze website www.kerkmetdebeelden.nl. Belangrijk is dat uw lidmaatschaps- en adresgegevens gebruikt worden voor administratie, pastoraat en verspreiding Band. Eventueel voor nieuws over activiteiten, uitnodigingen voor leeskring en lezingen via de mail. Als u dit niet wenst, kunt u zich afmelden. (Wij hopen van niet.)

In memoriam Co de Kok

“Krakende wagens lopen het langst”, zei Co een keer glimlachend. Ze had toen net, zo vertelde ze, naast allerlei andere kwalen last van een hardnekkige hoest die ze had overgehouden aan een longontsteking. Toen ik vroeg hoe ze zich voelde, antwoordde ze prompt: “Wel 100!” Daarna lachte ze en schudde ze haar hoofd: “Oh oh oh.” Co was op dat moment nog ‘maar’ 96. Ze kon toen nog niet weten dat ze de 100 werkelijk zou halen. Ze hoopte er wel altijd op.

Co was een markante, lieve en belangstellende vrouw, een

toegewijde en zorgzame tante, een attente buurvrouw, een betrokken lid van de Kerk met de Beelden, waar ze, zolang als ze kon, trouw naar toe kwam en zich met hart en ziel inzette voor de vrouwenvereniging. En de laatste tijd was ze ook een graag geziene stamgast in de huiskamer van De Lange Wei.

Als ik aan Co denk, komen de verhalen vanzelf. *Co*’s verhalen wel te verstaan, want Co schudde de anekdotes en grappige versjes zomaar uit haar mouw. Hoeveel verhalen ik niet heb gehoord over het dorp, zijn markante bewoners en hun bijnamen, bloopers en kwajongensstreken. Maar Co vertelde ook over armoede, de oorlog en de angsten die ze doormaakte in die tijd.

Met haar verhalen was Co een verbinder tussen heden en verleden. Steeds wist ze aan de hand van iets actueels een mooie anekdote van vroeger te vertellen. En vaak verbond ze er een wijze les aan vast. Mensen zouden tegenwoordig best wat tevredener mogen zijn, vond Co. “Ze weten niet meer hoe het was om in almanakken in de gaten te moeten houden wanneer het hoog water zou zijn. Of hoe het is om geen stromend water in huis te hebben.”

Co verbond ook vrijzinnigheid en orthodoxie. Ze hield vast aan wat ze van haar vader, de zondagsschoolleider, leerde over God, de Bijbel en Jezus haar Heiland. Tegelijk vond ze dat mensen elkaar niet om hun geloof mochten verketteren. “Wie denken wij wel te zijn dat we de waarheid in pacht zouden hebben of dat we meer zijn dan een ander?”, zei ze regelmatig.

Wel bijzonder dat Co na de Tweede Wereldoorlog van het verbinden haar beroep maakte. Ze werd telefoniste bij de PTT in Gorinchem. Ze had het er slecht naar haar zin, maar er was geld nodig zodat haar broers konden studeren. Zo ging dat vroeger, legde ze uit. Wel haalde ze in haar avonden de MULO. Graag had ze doorgeleerd, maar er moest thuis worden gezorgd en er was de winkel op de Buurt die ze runde met haar broer Jacob.

Mensen vroegen soms aan haar waarom ze nog niet getrouwd was. “Niemand begreep dat ik het daar veel te druk voor had.” Ze had wel eens een relatie, maar die arme jongen maakte taalfouten in zijn liefdesbrieven. “Ik moet geen stommerik”, zei Co. In 1966 trouwde ze met Piet de Kok. Dankzij hem kwam ze terecht in de Kerk met de Beelden. Piet stimuleerde haar om te gaan schilderen en bij de vrouwenvereniging te gaan.

De dood van Piet in 1985 was een enorme klap. Ze heeft toen wat af geworsteld met God, zei ze. Maar ze bleef vasthouden aan Zijn Licht en Liefde. Die woorden stonden centraal in haar geloof. Ze vormden

ook de titel van een gedichtenbundel die ze schreef. Aan die God van Licht en Liefde moeten we ons overgeven, zei ze. Ze herhaalde die woorden nadat ze begin september 2018 een herseninfarct had gekregen. Uit de nadruk op het *moeten*, bleek wel dat het vertrouwen op dat moment niet vanzelf ging. Vooral in het verpleeghuis in Leerdam had ze het zwaar.

In de Lange Wei klaarde Co weer op. Ze vierde nog haar 100ste verjaardag, met de burgemeester erbij. Trots liet ze de foto in de krant zien. Op 19 augustus jl. overleed Co. We namen afscheid van haar in het Kerkcentrum in Boven-Hardinxveld met woorden van Johannes 1, het tekstgedeelte dat haar zo dierbaar was. Ook lazen we het gedicht dat ze daarbij had gemaakt: 'Laat ons Uw Licht uitdragen'. En we spraken de hoop uit dat ze nu thuis mag zijn, zoals ze het zelf omschreef in een ander gedicht.

Aries van Meeteren

Over het doorgaan van het

Concert Richard van der Keur

en de

Lezing Wouter B. Blokhuis

is nog geen beslissing genomen.

Mystiek van het dagelijks leven

Mystiek zweverig? Spiritualiteit vooral iets voor op een yogamatje? De Britse Evelyn Underhill (1875-1941) wil in haar klassieker 'Het spirituele leven' laten zien dat dit niet zo hoeft te zijn. Het boekje is een bundeling van vier radiotoespraken die ze hield in de jaren dertig. Het fijne is dat Underhill het met het oog op het grote publiek eenvoudig heeft moeten houden. En dat is ook voor ons prettig. Fijn is verder dat de recent verschenen Nederlandse vertaling erg leesbaar is. Alle reden dus voor een korte maar krachtige kennismaking met het werk van de destijds zeer bekende mystica.

Voor Underhill is spiritualiteit een manier van kijken naar onszelf en

de wereld om ons heen. Het is als kijken door een groothoeklens in plaats van door een leesbril, schrijft ze. Wie uitzoomt ziet dat we niet op onszelf staan, maar leven in een groter geheel. We staan in verbinding met elkaar, de schepping en God, door Underhill gezien als de Grote Onderstroom die ons stuurt en draagt.

Wie met een spirituele (of mystieke) blik rondkijkt, ervaart de wereld als een bezield verband waarin het niet draait om dingen willen, hebben of doen, maar om 'zijn'. Het leven draait om het zoeken naar onze bestemming, naar het doel waarvoor wij op aarde zijn.

“De grote vraag is niet: wat is het beste voor mijn ziel? Zelfs niet: wat is het nuttigste voor de mensheid? Nee, de vraag is – en die overstijgt deze beperkte doelen: welke functie heeft mijn leven in het grootse en verborgen stelsel van God.” (p. 30). En dat stelsel van God is het geheel waarin we leven en waarop we ons kunnen leren afstemmen.

Radartje

Wie mystiek probeert te leven, ziet dat alles meewerkt aan alles, en iedereen aan allen. Het komt erop aan onze plek als radartje in het grote geheel in te nemen. Mystiek leven is kortom dienend leven. Underhill spreekt hier uit eigen ervaring. Toen ze als getogen atheïst haar eerste stappen op het spirituele pad zette was haar mystiek erg naar binnen gekeerd. Haar leermeester Friedrich von Hügel liet haar liefdadigheidswerk doen in de sloppenwijken. Het stond haar aanvankelijk nogal tegen. Maar ze leerde er veel van.

Ze zag in dat spiritualiteit geen knopje is dat je even omzet. Het is een hele weg, een voortdurend zoeken naar afstemming op het hogere, het grote geheel. Daar zijn drie dingen voor nodig, leerde Underhill van Von Hügel: aanbidding (uitgelegd als een houding van dankbaarheid voor alles wat er is), je toevertrouwen en meewerken.

“Het leven, de schoonheid en de betekenis van de hele geschapen orde, van de pimpelmees tot de Melkweg, verwijzen naar het absolute leven en de schoonheid van zijn Schepper. Als je het zo bekijkt en zo leeft, heeft zelfs het kleinste spirituele betekenis. Denk aan [de Spaanse mystica] Teresa van Ávila, die tijdens haar werk in de keuken God vond tussen de potten en de pannen” (p. 45).

‘Stuur mij’

Mooi aan ‘Het spirituele leven’ vind ik dat Underhill benadrukt dat we aan de slag moeten. We zijn nodig op onze plek. We zijn de handen en voeten van God, de representatie van het Hogere. Hij (of Zij) kan niet zonder ons. Mystiek leven is Gods bedoeling met ons voor ogen houden. Dat doel is niet altijd ons eigen doel, zoals Underhill heeft ondervonden in de sloppenwijken. Dat is wat Von Hügel bedoelde met meewerken. Het is zeggen: ‘Hier ben ik. Stuur mij!’

Hoe houden we dat vol? Underhill dringt aan op het zoeken van de verbinding, niet alleen met de dingen om ons heen, maar ook met God, de Ultieme Werkelijkheid. Als we ons richten op het licht, het schone, het ware en het goede, ervaren we een kracht die bemoedigt en aanvuurt, schrijft ze. Dankzij die kracht kunnen we onze weg blijven gaan.

‘Het spirituele leven’ is een dun boekje. Het telt precies tachtig pagina’s. Dankzij de duidelijke letters en de smalle regelbreedte leest het vlot. De keerzijde is dat Underhill veel aanraakt zonder werkelijk de diepte in te gaan. Het wordt m.a.w. nergens een handboek. Maar dat was ook niet de opzet van de radiopraatjes die in het boekje zijn gebundeld.

Underhill is erin geslaagd om in kort bestek duidelijk te maken dat mystiek om meer draait dan alleen meditatie, gebed of andere vormen van contemplatie. Spiritueel leven is belangeloos aan de slag gaan in het grote geheel op de plek die voor ons is bedoeld.

Aries van Meeteren

Evelyn Underhill, *Het spirituele leven. Mystiek voor het dagelijks bestaan*. Vertaling: Renata Barnard en Marga Haas (Utrecht 2019)

Leeskring

Met veel nieuwe zin beginnen we weer aan het lees seizoen. Begin september is het eerste boek uitgedeeld. Op donderdag 1 oktober gaan we dat bespreken. Graag willen we van iedereen horen of hij/zij aanwezig zal zijn, zodat wij kunnen zorgdragen voor voldoende ruimte tussen de deelnemers, of in de zaal, of in de kerk.

Ook het tweede boek is al bekend. Hieronder een korte toelichting.

1 oktober

Julian Barnes, *De man in de rode mantel*.

Julian Barnes gidst ons in "De man in de rode mantel" door een van zijn lievelingstijdperken, de Belle Époque, in deze geestige, rijk geïllustreerde, onconventionele biografie van dokter Samuel Jean Pozzi (1846-1918). Dokter van de beau monde in Parijs, kunstliefhebber, anglofiel, vriend van Marcel Proust en vertaler van Charles Darwin: een buitengewoon veelzijdig man, een echte Europeaan, en een voetnoot in de geschiedenis. Tot nu. Julian Barnes tilt Pozzi voor heel even uit de vergetelheid in dit wervelende portret van een ruimdenkende man en de bruisende tijd waarin hij leefde.

5 november

Cees Nooteboom, *Allerzielen*

Arthur Daane heeft bij een vli egtuigongeluk zijn vrouw en zoon verloren en trekt met zijn filmcamera over de wereld, geobsedeerd als hij is door afscheid en verdwijnen, op zoek naar anonimiteit. In Berlijn, bij uitstek een stad die door de historie is bepaald, voelt hij zich opgenomen door nieuwe vrienden. Als hij in de winterse stad de jonge studente Elik Oranje ontmoet, krijgen alle abstracte gesprekken plotseling zeer

concrete contouren. Zij wordt zijn sirene, een geheimzinnige vrouw die hij wel moet volgen richting Spanje en aan wie hij bijna ten onder gaat.

Allerzielen, voor het eerst verschenen in 1998, is een elegische en melancholische liefdesroman waarin de persoonlijke geschiedenis van de personages verweven is met de geschiedenis van de landen waarin zij zich bevinden, Spanje en Duitsland.

Het wordt gezien als Nootbooms magnum opus en het boek werd wereldwijd vertaald.

Zowel voor de Leeskring als voor het Themacafé verzoeken wij u zich op te geven, in verband met de planning van de ruimte.

Films in de bieb

Op woensdagavonden om 20.00 uur. Opgeven bij de bieb verplicht.

16 sept.	Mi Vida, Feel good fil met Loes Luca. Schiedamse kapster van zestig volgt een taalcursus in het Spaanse Cadiz en leert voor zichzelf op te komen.
21 okt.	For Sama, de Syrische tragedie van binnenuit. Het commentaar daarop bereikt ons als een brief van een moeder aan haar kind.
18 nov.	Hors Normes, Al meer dan 20 jaar runt Bruno een opvang voor autistische kinderen die nergens anders terecht kunnen. Bruno geeft hen een thuis.

Start Themacafé

Op 8 oktober a.s. willen we weer van start gaan met het Themacafé. Vorig seizoen moesten we helaas afbreken. Het onderwerp 'levenskunst' hebben we daarom nog te goed. Wat mij betreft trappen we daar meteen mee af.

Een van de vaste stamgasten heeft geopperd om het eens een keer over zenboeddhisme te hebben. Dat lijkt me een prima plan. Zelf heb ik ook al een paar ideetjes. Waar zou u het graag eens over willen hebben? We maken tijdens de eerste bijeenkomst een inventarisatie.

Graag tot 8 oktober!

Aries van Meeteren

Het leven is een reis

Ik heb jarenlang een bijbaantje gehad bij Landgraaf, een modeketen uit Molenaarsgraaf, waar ik op een gegeven moment aan de slag mocht als chauffeur om kleding te brengen naar de filialen, waaronder in Hardinxveld-Giessendam (nota bene recht tegenover ons kerkgebouw).

Ik vond het machtig om met zo'n grote bus onderweg te zijn. Het was de grootste wagen die ik met mijn B-rijbewijs mocht besturen. Eigenlijk, als het ding afgeladen vol zat, was hij te zwaar voor mijn roze papiertje. Maar dat maakte het rijden ermee alleen maar spannender.

Steevast had ik Radio 538 aan in de bus. Ook toen hoog in de top-40
het lied 'The road ahead' (1999) stond:

*The road ahead is empty
It's paved with miles of the unknown*

*Whatever seems to be your destination
Take life the way it comes
Take life the way it is*

*Horizon in the distance
So close and yet so far away*

*You shouldn't be surprised when on arrival
The dream has flown away
And fears not here to stay*

*The road ahead never gives away a promise
The road ahead is a highway or a dead end street
A dead end street*

*Raindrops on your windscreen
They fall from heaven or from hell*

*You drive into the light
Or into darkness
Uncertainty as your guide*

Ik vond het een geweldig lied en zong het hardop mee achter het stuur. Maar het lied drukt meer uit dan het levensgevoel van ‘de ware chauffeur’. Ik voelde me op dat moment ook op weg naar *miles of the unknown*. Ik woonde inmiddels op mezelf en werkte aan een proefschrift. Wat had het leven allemaal voor me in petto? En toen leerde ik Anoeska kennen. Ineens veranderde ik van een wat onzekere pendelaar in een *King of the Road*.

Eigenlijk is een reis wel een mooi beeld voor het leven. We verlaten

ons ouderlijk huis, onze veilige haven (als het goed is) en gaan op weg. Nu eens hebben we pech, dan weer negeren we een bord en zijn we de weg kwijt. Soms verandert de bestemming onderweg.

Soms reizen we een eind samen op. De ene keer hebben we een routebeschrijving, de andere keer alleen de sterren om op af te gaan. “Take life the way it comes, take life the way it is.”

Ook als gemeenschap zijn we onderweg. We hebben als Kerk met de Beelden afgelopen maanden door de coronacrisis noodgedwongen een andere afslag moeten nemen. We schraptten samenkomsten en er waren alleen nog online-vieringen, Contact was er vooral telefonisch. We moesten leven met de open vraag hoe lang dit zou gaan duren.

Antwoorden hebben we nog altijd niet. Maar we willen in oktober weer met diensten en bijeenkomsten gaan starten. *Coronaproof*, zoals dat heet. Weer een nieuwe wending in de weg, dit keer een positieve. Ik hoop u op 4 oktober allemaal weer te ontmoeten bij leven en welzijn! Goede reis!

Aries van Meeteren

Het bestuur

Het bestuur doet nogmaals een klemmend beroep op alle leden om het bestuur met minstens 2 personen aan te vullen. Wij zijn met vier, en volgens de regels moeten dat er vijf zijn.

De tijd is gekomen dat het bestuur in zwaar weer verkeert, de omstandigheden spelen ons parten. We zeggen nog steeds: samen kunnen we het, maar hoe lang nog, met een gemiddelde leeftijd van 77 jaar. We weten dat velen ook op allerlei verschillende manieren de handen uit de mouwen steken, maar zonder bestuur gaat het toch ook niet. We hopen er het beste van.

Ingemaakt

‘Neen dat is privé,’ zei de kweeper
‘wie ik zoen en hoe vaak is mijn zaak
en hoe ik dat doe
dat vertel ik niet in een interview.’
De suikermeloen vond hem te principieel
en de pruim vond hem zomaar een dweper.
Dus vroegen ze hem niet meer
mee naar de kroeg en hij mocht
niet ook mee op de grote tournee.
Dat was jammer. Hij had wel
spijt maar geen wroeging.
Het meeste speet het hem nog om
de jaarlijkse bruisende jam-session
waar iedereen zo in opging.

Judith Herzberg
Uit: Staalkaart

Vrijzinnigen Nederland

Afd. Hardinxveld-Giessendam

Kerkgebouw: Peulenstraat 167, geen postadres, geen telefoon
Postadres: Peulenstraat 215, 3371 AM Hardinxveld-Giessendam

E-mail: info@kerkmetdebeelden.nl
Website: www.kerkmetdebeelden.nl
Voorganger: Dr. A.P.B. Van Meeteren, Rivierdijk 523, 3361 AM
Sliedrecht. tel. 06 2625 8184 alleen overdag, behoudens
noodgevallen
e-mail avanmeeteren@kerkmetdebeelden.nl

De Band: Tilly de Groen, Groot Veldsweer 55, 3371 CB,
tel. 06-37374559, tilly@degroen.eu

Kopij data: 1 december, 1 maart, 1 juni, 1 september
E-mail redactie@kerkmetdebeelden.nl

Aandachtscommissie: Mw. A.E. Kazen-van Dijk, Peulenstraat 215, 3371
AM, Tel. mobiel 06-8333 4406

BESTUUR:

Voorzitter: Mw. E. Sluimer-Vervoorn, Bonkelaarplein 97, 3363 EL
Sliedrecht, tel. 0184-612475

Secretaris: Mw. M.A.de Groen-van den Berg, Groot Veldsweer 55, 3371
CB, 06 3737 4559, tilly@degroen.eu

Administrateur/
penningmeester: Dhr. K. Bohré, Pauwtjesmolen 4, 3371 RM, tel. 0184-614359
Rekeningnummer **NL70 INGB 0000 5957 95** of
NL11 RABO 0325 0333 74
beide ten name van de penningmeester NPB.

Leden: Mw. T. Keizer-Trapman, Rivierdijk 646, 3371 EE, tel. 0184-
612002
Mw. A.E. Kazen-van Dijk, Peulenstraat 215, 3371 AM, tel.
06 8333 4406

Wij wandelen

*Wii wandelen door het middaguur,
wij wandelen. wij wandelen,
terwijl wij 't schone der natuur
in ons gesprek behandelen,
wij wandelen!*

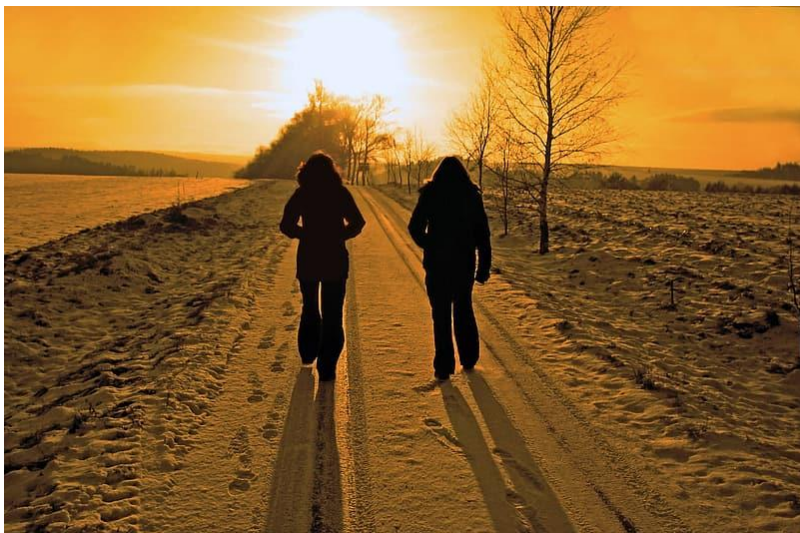
*De dodde in het groene lis
kan ons gemoed begoochelen,
in alle beken verse vis,
in alle bomen vogelen,
ja. vogelen!*

*Een wandeling door 't platteland,
dat is beslist geen luieren:
o, 't is gezond en int'ressant,
langs veld en beemd te kuieren,
ja, kuieren!*

*Wij wandelen tot de avond valt,
wij wandelen en huppelen,
tot iemand die zijn koeien stalt
ons uit de wei komt knuppelen.
Dan moeten wij hier snel vandaan,
maar morgen, morgen, morgen gaan
wij wandelen!*

Willem Wilmink

Wij wandelen!

Een herfstbloemetje!

